

- یکشنبه ۱۴ آبان ۱۴۰۲**
- سال سیزدهم - شماره ۲۷۰۶**

سیهرغرب، گروه کشاورزی - طاهره ترابی‌مهوش: عضو مؤسسه پژوهش‌های برنامه‌ریزی، اقتصاد کشاورزی کشور با بیان اینکه عدم سودآوری و حتی زیان‌ده شدن محصولات کشاورزی، نتیجه‌خام‌فروشی است گفت: جای صنایع تبدیلی و فرآوری در بخش کشاورزی کشور در بسیاری از موارد خالی است، فعال شدن صنایع تبدیلی در بخش کشاورزی موجب ایجاد ارزش افزوده در این بخش می‌شود اما متأسفانه در داده و این در شرایطی است که میزان بارندگی در کشور ما به‌ویژه سیب زمینی همدان ایجاد نمی‌شود.

چندی پیش علیرضا مهاجر معاون برنامه‌ریزی و اقتصادی وزارت جهاد کشاورزی در نهمین نشست فصلی برنامه‌ریزی معاونت امور زراعت، گفت: بر اساس آمار فائو ایران در تولید۲۲ محصول مقام نخست تا دهم را به خود اختصاص داده و این در شرایطی است که میزان بارندگی در ایران، یک‌سوم و میزان تبخیر سه برابر متوسط جهانی است.

این در حالی است که به گفته این مقام مسئول محدودیت اقلیم، کشاورزی ایران را با مخاطرات همراه کرده، از این رو مقایسه قیمت محصولات کشاورزی در کشور ما با سایر کشورها فاقد منطق صحیح است حال آنکه محصولات تکمیلی و تبدیلی در بخش کشاورزی می‌تواند آورده زیادی برای اقتصاد کشور داشته باشد اما متأسفانه در محصولات مختلف هنوز علیرغم

وجود ظرفیت‌ها تولید صنایع تبدیلی مناسبی در استان‌های تولیدکننده آن محصول وجود ندارد. به‌عنوان مثال سید مجتبی خیام‌نکوئی در دهمین همایش ملی و تخصصی «علوم علف‌های هرز ایران» با انتقاد از نبود صنایع فرآوری سیر و سیب زمینی در همدان گفت: همدان در تولید سیب زمینی رتبه نخست را دارد اما فرآورده تبدیلی مناسب ندارد و در دو محصول سیب زمینی و سیر، خام‌فروشی می‌کند. کشاورزان همدانی سالانه در بیش از ۲۰ هزار هکتار زمین ۹۰۰ هزار تن سیب‌زمینی تولید می‌کنند که نیمی از آن مصرف تازه‌خوری دارد و سرنوشت نیمی دیگر آن نامعلوم نیست. به طوری که گاهی مسیر صادرات را طی می‌کنند و گاهی دیگر در انبارها تلنبار و درنهایت بعد از گذشت چندماه و احتمال گندیدن وارد بازار می‌شوند.

بر این اساس با توجه به اهمیت موضوع برآن شدیم تا با دانش‌آموخته صنایع تبدیلی، علیرضا مهاجر معاون برنامه‌ریزی، اقتصاد کشاورزی کشور و همچنین عضو مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی تهران گفت‌وگویی ترتیب دهیم که در ادامه می‌خوانید:
رامین رادفر با بیان اینکه صنایع تبدیلی، بخشی از صنایع کشاورزی است و بر اساس تعریف سازمان‌های بین‌المللی، صنایع کشاورزی به آن بخش از صنایع اطلاق می‌شود که ارزش ایجادشده حاصل از فعالیت آن‌ها موجب ایجاد ارزش افزوده از طریق فرآوری در مواد خام

کشاورزی می‌شود، گفت: مهم‌ترین اصل در به ثمر رسیدن و موفقیت در عرصه فعال کردن صنایع تبدیلی در هر منطقه به این موضوع بازمی‌گردد که شما به‌دنبال ایجاد صنایع تبدیلی با بیشترین ارزش افزوده باشید.

وی با تأکید بر اینکه در خصوص محصول سیب زمینی که همدان قطب تولید این محصول در کشور است مهم‌ترین مسئله و کمبود به فاصله مرکز تولید با صنایع تبدیلی بازمی‌گردد، گفت: در حال حاضر بخش اعظمی از صنایع مرتبط با این محصول علیرغم تولید در استان‌هایی همچون همدان در استان‌های همچون قم، تهران، خراسان و البرز مستقر هستند.

این دانش‌آموخته صنایع غذایی ادامه داد: مسئله بعدی مهم دیگر در عرصه فرآوری به این موضوع بازمی‌گردد که تعریفی که سیاست‌گذار در عرصه فرآوری باید متناسب با ظرفیت‌های تولید باشد یعنی به‌دنبال ایجاد کارخانجات و صنایعی باشد که ارزش افزوده بالاتری را برای آن محصول رقم بزند.

رادفر با اشاره به اینکه اگر بخواهیم این ارزش افزوده بالاتر را به‌صورت مطلوب درنظر بگیریم باید این صنایع فرآوری و تبدیلی با رویکرد تولید محصولات صادرات‌محور وارد چرخه تولید شوند، تشریح کرد: مثلاً برای محصولی همچون سیب‌زمینی ایجاد صنایعی در حوزه تولید چیپس و فرنج فرایز، نشاسته، پودر سیب‌زمینی بیشتر از سایر محصولات ارزش افزوده را به‌دنبال خواهد

عضو کمیسیون کشاورزی، آب و منابع طبیعی مجلس شورای اسلامی؛

شناسنامه‌دار کردن محصولات کشاورزی از احکام خوب برنامه هفتم است

تولید محصولات کشاورزی» و «نظام یکپارچه منابع آب» به کمیسیون کشاورزی، آب و منابع طبیعی مرتبط بود اما تلاش کردیم تا در فرایند رسیدگی به این لایحه چه در کمیسیون و چه در صحن به نوعی مسائل محیط زیستی را در لایحه مورد توجه قرار دهیم چرا که در لایحه دولت اصلاً محیط زیست وجود نداشت؛ بر همین اساس علاوه بر افزودن چند ماده مرتبط با محیط زیست به لایحه، در فصول مرتبط با صنعت و معدن نیز موضوع محیط زیست را اضافه کردیم و مورد توجه قرار دادیم.

وی همچنین با اشاره به مصوبات مربوط به فصل امنیت غذایی و ارتقای تولید محصولات کشاورزی

سازی، آغاز کشت، فرآیند تولید، مراقبت و تغذیه و برداشت محصول و سموم و کودهای مورد استفاد درج می‌شود و این اطلاعات در قالب یک بارکد مانند کد ملی روی محصولات کشاورزی قرار می‌گیرد.

شناسنامه‌دار کردن محصولات کشاورزی مانند نصب دوربین کنترل سرعت راهنمایی و رانندگی است؛ همانطور که زمانی که در مسیری دوربین کنترل سرعت قرار دارد، رانندگان با سرعت مجاز حرکت و قوانین راهنمایی و رانندگی را رعایت می‌کنند، با الزام به شناسنامه‌دار کردن محصولات کشاورزی، کشاورزان مجبور می‌شوند تا همه استانداردهای لازم برای تولید محصول نظیر حد مجاز سموم مورد

بر اقتصاد و معیشت کشاورز اثر گذاشته و به هدر رفتن منابع آبی را در پی خواهد داشت.

عضو مؤسسه پژوهش‌های برنامه‌ریزی، اقتصاد کشاورزی کشور با تأکید بر زیان‌ده شدن فعالیت‌های کشاورزی در عدم توسعه صنایع تبدیلی و فرآوری، عنوان کرد: عدم سودآوری و حتی زیان‌ده شدن محصولات کشاورزی، نتیجه خام‌فروشی است.

رادفر ادامه داد: جای صنایع تبدیلی و فرآوری در بخش کشاورزی کشور در بسیاری از موارد خالی است، فعال شدن صنایع تبدیلی در بخش کشاورزی موجب ایجاد ارزش افزوده در این بخش می‌شود اما متأسفانه در حال حاضر این ارزش افزوده در بخش کشاورزی کشور ما ایجاد نمی‌شود.

وی ادامه داد: از طرفی همگان بر این امر واقف هستند که سیب زمینی یکی از محصولات مهم در سبد غذایی مردم است و در شرایط فعلی به‌دلیل امکان تأمین انرژی از محصول کشاورزی به جای تأمین آن از مواد پروتئینی در سبد غذایی مردم از اهمیت بالاتری نیز برخوردار شده؛ بنابراین اینکه در نبود صنایع غذایی و روی دست ماندن محصول کشاورزی دیگر رغبتی به کشت آن نداشته باشند یقیناً می‌تواند در تأمین امنیت غذایی کشور و به تبع آن مردم تأثیرگذار باشد.

مع‌الوصف علیرغم آنچه در خصوص اهمیت استقرار صنایع تبدیلی و فرآوری محصولی همچون سیب زمینی از زبان کارشناس مطرح شد چندی پیش بهزاد بابایی، رئیس کمیسیون کشاورزی

استفاده را رعایت کنند و در نتیجه محصول نهایی از کیفیت و سلامت کافی برخوردار خواهد بود.

اعظمی با بیان اینکه «شناسنامه‌دار کردن محصولات کشاورزی هنوز اجباری نشده بلکه صرفاً در قانون برنامه پنج ساله آمده است و باید در قوانین بودجه ستوانی برای اجرای آن برنامه‌ریزی و آیین نامه آن نوشته شود»، تأکید کرد: شناسنامه دار کردن محصولات کشاورزی در جنوب کشور همزمان با اجرای اصلاح الگوی کشت در حال انجام است و معتمد که این موضوع باید برای تولید کنندگان عمده اجرایی شود؛ چراکه در حوزه کشاورزی ایران جزو کشورهای پیشرو در منطقه و حتی کشورهای

بازی «مافیا» با سبک زندگی ما چه می‌کند؟

منج یک بازی فردمحور است که به کودک می‌گوید، «فقط به فکر خودت باش!»)

■ **«منج» این نوستالژی ویرانگر!**

سپاریز از بازی‌های فکری اثرات منفی بر جامعه دارند و می‌توانند به صورت هدفمند جامعه را به سمت و سویی که می‌خواهند ببرند. رحمانیان با بیان این نکته بازی منج را مثال می‌زند که آلمان ۸۸ سال پیش به ایران وارد کرد؛ «منج یک بازی فردمحور است و جامعه را به سمت فردمحوری می‌برد. با این تاکتیک که حریف را با خودخواهی کامل بزیند تا خانه‌های خودتان را پر کنید. منج این گزاره را در ضمیر ناخودآگاه فرد می‌نشانده که «فقط به فکر خودت باش!»). افراد با این انگاره ذهنی وقتی بزرگ می‌شوند، ممکن است در صف مرغ و گوشت هم همدیگر را بزنند. این طور نیست که ما به‌عنوان ایرانی بی‌فرهنگ باشیم. بلکه خودمان به دست خودمان چیزهایی برای بچه‌هایمان ساخته‌ایم که به‌تدریج نتایجش را می‌بینیم. این اقدامات فرهنگی در ضمیر ناخودآگاه بچه‌های ما اثر می‌گذارد. در نوجوانی و جوانی دیگر نمی‌توان تغییر آنچهانی در آن ایجاد کرد، با مشاوره درمانش کرد یا با کتاب‌های دینی به آن جهت داد.».

■ **مسئولان از بازی‌های فاخر داخلی حمایت کنند**

در مقابل تمام بازی‌های ویرانگری که در حال حاضر وجود دارند، بازی‌های جذاب و در عین حال آموزنده و سازنده‌ای طراحی و ساخته شده که در سایه کلفطی مسئولان کمتر دیده می‌شوند. مثلاً به جای بازی مونوپولی، بازی‌سازان ایرانی بازی «مونوپولی ۱۴۰۰» را ساخته‌اند که مفاهیم و ارزش‌های پولی ایرانی و اسلامی را تفهیم می‌کند، مثل قرض، وام مضاربه، وام قرض الحسنه و ...؛ در این بازی وقتی بچه‌ها را می‌گیرند، در دور سوم بازی قطعاً می‌بازند. ولی در بازی مونوپولی اصلی، قرض‌دادن ممنوع است. با این حال این بازی به‌راحتی در ایران رخنه می‌شود.

رحمانیان در پایان می‌گوید: «از سال ۱۳۹۷ تولیدات اسباب‌بازی به‌صورت قارچ‌گونه افزایش یافته، چون وارداتش ممنوع یا محدود شده. اما هیچ قانون، نظارت یا ممنوعیتی در تولید اسباب‌بازی وجود ندارد. مسئولان در حرف از تولیدات ما استقبال می‌کنند، ولی اینکه کاری بکنند و قانونی بنویسند مهم است. خوراک بچه‌ها و نسل‌های بعدی ما نباید بدون قانون باشد. سلبی هم نمی‌شود عمل کرد. اگر بگوییم نباید فلان اسباب‌بازی را تولید کنید، شاید ده‌ها هزار نفر در ایران بیگار شوند. باید هیتی از صنف و متخصصان دانشگاهی مرتبط، به تولیدات اسباب‌بازی جهت بدهند.»

بازی «مافیا» با سبک زندگی ما چه می‌کند؟

سیهرغرب، گروه اجتماعی، بازی نه صرفاً ابزار سرگرمی، که بستری برای تربیت جسمانی، عقلانی، عاطفی، اخلاقی و اجتماعی انسان است. اما بسیاری از بازی‌های فکری موجود، اثرات منفی بر سبک زندگی و چه بسا جامعه دارند و می‌توانند به‌صورت هدفمند جامعه را به سمت و سویی که می‌خواهند ببرند، مثل بازی مافیا.

مدتی است که بیشتر اسم بازی «مافیا» به گوش می‌رسد. تقریباً چهار سال پیش یکی از شبکه‌های تلویزیونی برنامه «شهروند و مافیا» را در خصوص چگونگی نگهداری و تر و خشک کردن حیوانات در خانه بیان می‌شود که به نوعی مژد سز زبان‌ها انداخت. بعد از آن شبکه‌های نمایش داخلی هم به میدان آمدند و تم‌های مختلفی از برنامه ساختند. با «احسان رحمانیان» عضو هیئت عامل اسباب‌بازی ایران و عضو تولیدکنندگان این صنف به گفت‌وگو نشستیم تا کمی درباره بازی مافیا برایمان بگویید.

****بازی ابزار تربیت و پرورش، نه صرفاً سرگرمی اسلام بازی را**
چندین جنبه برای فرد و در تربیت او مهم می‌دانند:
۱. تربیت جسمانی (افزایش قدرت بدنی، ورزشی و توانمندی)؛
۲. تربیت عقلانی (افزایش قدرت تشخیص، ارزیابی و قضاوت)؛
۳. تربیت عاطفی (برای ایجاد شخصیتی قوی و سالم)؛
۴. تربیت اخلاقی (آموزش صفات پسندیدهٔ اخلاقی و اجتماعی و آشنایی با راه و رسم زندگی)؛
۵. تربیت اجتماعی (آموزش همکاری، مبارزه و نظام و انتظام زندگی، مقید بودن به برنامه زمان‌بندی‌شده و دقت عمل).
(منبع).

حالا تصور کنید در یک بازی با تمام اثر و اهمیتی که گفتیم، به جای پرورش اخلاقیات و رفتارهای پسندیده برای یک زندگی سالم، فرد را ترغیب کنیم به اینکه حرفه‌ای‌تر دروغ بگوید و لو نرود! این بازی چه اثراتی بر آینده و روابط فردی و اجتماعی فرد خواهد گذاشت؟ آیا به این نکته فکر کرده‌ایم؟

به راستی بازی مافیا چه دردی از جوان ما دوا می‌کند؟

■ **مافیا و پرورش مهارت دروغ‌گویی**

چندی پیش («حسین مهری» بازیگری که در دو مجموعه بازی مافیا در شبکه نمایش خانگی حضور داشت، در صفحه اینستاگرام خود از این برنامه‌ها خداحافظی کرد. او که این فضاها را مناسب خود نمی‌دانست، گفت: «به عقیده من این بازی با یک سیاست نادرست وارد کشور شده، بازی‌ای که تفرقه‌انداز است و مهارت دروغ گفتن را در افراد رشد می‌دهد.»

پیش از مهری، «جهانگیر الماسی» بازیگر سینما، تأثیر و تلویزیون نیز از ترویج این بازی انتقاد کرده بود: «بازی مافیا چه دردی از جوان ما درمان می‌کند؟ با این برنامه دارند به ظواهر

«حدود ۱۰ هزار قلاده سگ در خانه‌های همدان نگهداری می‌شود.».

این تیتز یکی از خبرهای روزنامه هگمتانه مورخ هفم آبان‌ماه به نقل از یک مقام مسئول بود.

این خبر تأمل برانگیز از پدیده‌های نوظهوری است که طی سنوات اخیر دامنگیر شمار بسیاری از خانواده‌ها به‌ویژه جوانان شده به طوری که داشتن حیوان خانگی به خصوص انواع سگ‌ها در فرم و تیپ‌های مختلف نوعی («کلاس») تلقی می‌شود.

به باور کارشناسان، رسوخ این پدیده ضد ارزشی و فرهنگی جدا از مسائل شرعی و بهداشتی خود، ناشی از انجام عملیات روانی و در عین حال حساب‌شده فرهنگی شبکه‌های ماهواره‌ای و فضای مجامع شبکه‌های مجازی است، تا حدی که درصدد القا و مجاب کردن خانواده‌هاست که به بهانه سخت شدن شرایط زندگی، بهتر است به جای فرزندآوری، سگ با حیوانات دیگری را در خانه نگهداری کنند تا احساس تنهایی نداشته باشند.

شاید اشاره به آمار زاد و ولد استان در این زمینه منطقی به نظر نیاید، اما در حالی شاهد رشد فزاینده روی‌آوری خانواده‌ها به نگهداری حیوانات و زندگی خارج از قاعده با آن‌ها هستیم که آمارهای ثبت احوال استان بیانگر کاهش ۳۷ درصدی زاد و ولد و ۱۳ درصدی واقعه ازدواج در هفت ماهه سال جاری نسبت به مدت مشابه سال قبل است، و این روند کاهشی در قریب یک دهه گذشته با شیب ملایمی همین روال را نشان می‌دهد، که سیاست‌گذاری معمول شده در زمینه فرزندآوری مبین این کاهش است.

متأسفانه القای این مطلب که داشتن بچه